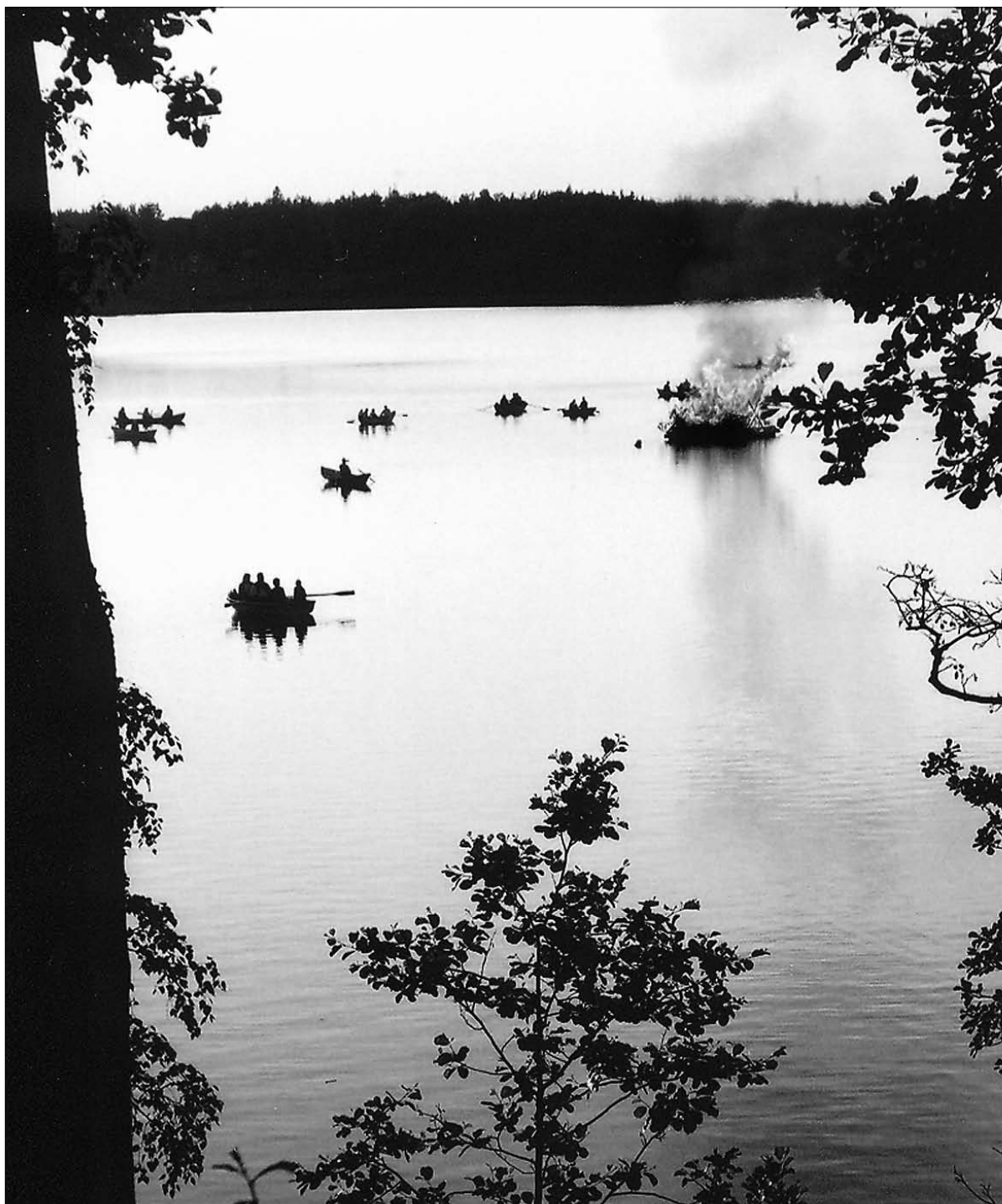

JOY

3/2007

Jupperin Omakotiyhdistyksen
jäsenlehti

Sisällysluettelo

3	Puheenjohtajan palsta
4	Jupperin omakotiyhdistyksen matka Pietariin
6	Tutut sävelmät yleisön mieleen kesäkonsetissa
7	Lentomelusta
8	Kai Heinonen
9	Lepakkoja tarkkailemaan
10	Pitkäjärveä kunnostetaan ja tutkitaan
11	Pro Espoonjoki ry:n uusi esite
12	Papat tekevät hyvää
13	Rantatalkoot
14	Puun istuttaminen Jupperin kartanon rantaniitylle
15	Roskat ja kakat
15	Hölmöläisiä - onko heitä
17	Jupperin tiehankkeet etenevät
18	Rantapuiston ja uimarannan nykyvaiheesta
18	Kalastuksesta Pitkä- ja Lippajärvellä
21	Espoolaisia harrastuksia - LANit

Jäseneksi liittyminen

Jäseneksi voi hakea maksamalla liittymismaksu yhdistyksen tilille. Tilillepanon tiedotuskohtaan on merkittävä selvästi nimi, osoite, tontin numero ja mielellään myös puhelinnumero ja sähköpostiosoite. Johtokunta hyväksyy jäsenen normaalisti seuraavassa kokouksessaan. Vuosittaista jäsenmaksua ei tänä vuonna ole.

Tilinumero Nordea 221318-17979

Varsinainen jäsen, Jupperissa olevan kiinteistön omistaja/osakas	20 €
Perhejäsen, varsinaisen jäsenen perheenjäsen	10 €
Henkilöjäsen, jokainen jupperissa asuva henkilö	10 €
Kannatusjäsen, yhteisö tms, joka hyväksyy yhd. säännöt	50 € /vuosi

Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti JOY

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle. Lehteä julkaistaan myös yhdistyksen kotisivuilla: <http://www.jupperi.fi>. Painos 900 kpl. Painopaikka Pekan Pikapaino Oy. 30. vuosikerta. ISSN 1238-3198

Päätoimittaja:
Eeva-Riitta Puomio
eeva-riitta.puomio@sci.fi
050 531 9219

Toimitussihteeri:
Silve Sahlan
silve.sahlan@kolumbus.fi
050 344 5927

Muu toimitus:
Lea Ala-Peijari
lea.ala-peijari@kolumbus.fi
050 512 4435

Lauri Määttänen
lauri.maattanen@elisanet.fi
09-854 4083

Juha-Pekka Ripatti
juha-pekka.ripatti@luukku.com
0400 463 941

Kimmo Sierimo, kuvat
kimmo.sierimo@kolumbus.fi
050 412 6335

Seija Kotipalo, taitto
seija.kotipalo@luukku.com

Seuraava lehti 4/2007 ilmestyy su. 11.11.2007.
Aineisto lehteen toimitussihteeri Silve Sahlanille viimeistään 21. lokakuuta.
silve.sahlan@kolumbus.fi,
09 854 7363,
050 344 5927

Kannen kuva:
Juhannuskokko
Pitkäjärvellä
(Kuva: Kari Pohjakallio)

Jupperin Omakotiyhdistyksen Puheenjohtajalta

Useiden jupperilaistenkin kesälomaan on kuulunut matkoja, mökkeilyä ja kesäpäiviä kaukana kotinurkista. Jupperi on kuitenkin oiva kesänviettopaikka tänne jääville. Luontoa pääsee näkemään omassa pihassa. Kävelymatkan päässä on järvi uimarantoineen. Järvellä voi kalastaa ja veneillä. Kesällä kauniit kylätiet houkuttelevat kävelemään ja lenkkeilemään. Kesäharrastuksena monille on ollut oman kylä jumppa Jupperin kartanon nurmikolla. Pallokentällä on potkittu palloa, rannan nuotiopaikalla on kuulunut jopa kitaransoittoa. Grilliherkkujen tuoksu on kauniina kesäiltoina leijunut ilmassa. Aamuisin linnunlaulu on tervehtinyt lehdenhakumatkalla. Naapureiden kanssa on istuttu iltaa puutarhoissa ja järjestetty yhteisiä naapurijuhlia. Ruokakauppaan ei ole pitkä matka. Lomalukemista löytyy kirjastoista ja kulttuurinnälkää saa tyydytettyä lähiseuduilla. Mikä täällä lomaillessa.

Tätä kaikkea meidän kannattaisi yhdessä vaalia. Kun alkukesästä harmitelimme talkoilla siivotun ja kunnostetun uimarannan sotkemista ja paikkojen rikkomista, tuli mieleen, tarvittaisiinko sittenkin muutamia vuosia sitten vireänä toimineen Koko kylä kasvattaa –hankkeen uudelleen virittelyä. Ajatuksenahan oli, että me kaikki kyläläiset yhdessä pidämme huolta kotikylästämmme, ohjaamme ja puutummme, jos joku unohtaa kuinka yhteistä asuinpaikkaamme tulee vaalia. Hyvä rinnakkaiselo vaatii yhdessä sovittuja pelisääntöjä. Paikkojen rikkomisesta ei ole kenellekään hyötyä. Ei edes niille, jotka veivät uimarannan yhteiset penkit. Ehkä luvaton puuhastelu tuo hetken lievityksen elämän tuskaan, mutta ei sen enempää.

Alkukesästä kuului kaikuja myös murtovarkaista, jotka onneksi saatiin kiinni. Kiitos siinäkin naapurin, joka välitti, puuttui ja otti yhteyttä virkavaltaan. Pidetään yhdessä huolta Jupperista ja jupperilaisista myös lähestyvän syksyn pimentyvänä päivinä.

Eeva-Riitta Paavola

Jupperin omakotiyhdistyksen matka Pietariin

taphtumia

Täysi bussillinen Jupperin Omakotiyhdistyksen väkeä kävi tutustumassa Pietariin 17.-19.5.2007. Kauniissa kevätsäässä tehdyllä matkalla nähtiin Pietarin lisäksi Karjalan maisemia, vierailtiin Viipurissa ja tutustuttiin naapureihin.

Pietarin matkaa odotettiin kovin innokkaasti. Yhdistyksemme tapahtumatoimikunnan kokoonkutsuja Asko Forsberg otti huolekseen matkajärjestelyt yhdessä hämeenlinnalaisen matkanjärjestäjän, Miodex Oy:n kanssa. Alussa näytti siltä, että kohtuullisen tasoiset hotellit olivat täynnä. Lopulta kuitenkin löytyi yritys Turusta, Nevatours, joka ryhtyi hoitamaan asiaa ja hotelli järjestyi. Muutamien peruutusten jälkeen kaikki 47 halukasta matkalaisista mahtuivat mukaan. Useammille tämä oli ensimmäinen tutustumiskäynti Pietariin.

Matkalle lähdettiin aikaisin helatorstaiaamuna. Venäläiseen virkamiestoimintaan tutustuimme heti rajalla. Passintarkastukseen pääsimme vasta kun Asko oli järjestänyt meidät viisumihakemuksessa ilmoitettuun järjestykseen. Tarkan tutkimisen jälkeen kaikki saivat kuitenkin leiman passiinsa. Leimoja ja passeja piti esittää sitten puomilla jos toisellakin.

Menomatka sujui rattoisasti. Bussinkuljettajamme Tapani Pitkänen, kokenut Venäjän matkaja, kertoili leppoisasti jutustellen paikoista, joiden ohi ajoimme. Erkki Paukkunen jakoi meille paljon arvokasta tietoa matkan varrelta. Näimme Karjalan kaunista kevättä, hyväkuntoisen, vilkasliikenteisen päätien, kuoppaisia ja vielä kuoppaisempia sivuteitä sekä Terijoen upean hiekkarannan.

Pietarin liikennehuuhkan takia saavuimme hotelliin hieman myöhässä. Asko ja Tapani kävivät varmistamassa, että olemme oikeassa paikassa. Huoneiden avaimet jaettiin, mutta ne loppuivat kesken! - Hotelliin oli saapumassa saman matkanjärjestäjän pienempi ryhmä. Pietarissa on kaksi Kievskaya-hotellia ja meidän hotellimme oli korttelin toisella kulmalla! Kesti jonkin aikaa ennen kuin kaikki hotellin uumeniin kadonneet jo majoittumaan ehtineet löydettiin huoneista, joiden numeroita emme osanneet kysyä vain venäjää sujuvasti puhuvalta vastaanottohenkilökunnalta. Oikeassa hotellissa nautimme iltapalan ja sen jäl-

keen matkalaiset lähtivät vielä tutustumaan kaupungin iltaan.

Aamulla oppaamme inkeriläinen Aili Vainikka saapui hotellille, ja lähdimme katselemaan bussilla nähtävyyksiä. Päänähtävyysskohte oli Katariina Suuren kesäpalatsi Puskinin kaupungissa, entisessä Tsarskoje Selossa, n. 20 km Pietarin keskustasta etelään. Siellä aikaa vierähtikin monta tuntia valtavia huoneita, maalauksia ja kattauksia ihailtellessa ja ihmetellessä.

Perjantai-ilta oli matkalaisten vapaata aikaa. Ilta liikenne suuressa kaupungissa oli todella ruuhkaista. Osa matkalaisista varasi lippuja oopperaesityksiin, mutta yhteisen kiertoajelun jälkeen tulikin kiire ehtiä esityksiin. Turistireppu naulakoon ja musiikista nauttimaan!

Osa matkalaisista sai liput Mihailovski-teatteriin kuuntelemaan Rimski-Korsakovin oopperaa Tsaarin morsian, jota ei liene Suomessa juurikaan esitetty. Muut oopperan ystävät menivät maailmankuuluun Mariinski -teatteriin, joka on perustettu jo 1860-luvulla. Se on venäläisen baletin ja oopperan ”kehto” ja eräs maailman kauneimmista teattereista. Teatterin nimi tulee Tsaari Aleksanteri II:n vaimon Marinan mukaan. Illan ohjelmassa oli Musorgskin viisinäytöksinen ooppera Hovanštšina. Tasokkaita oopperaesityksiä ja laulajia Pietarissa riittää siis samalle illalle useammallekin näyttämölle.

Muut jupperilaiset tutustuivat Pietarin iltaelämään, esim. kävellen Nevski Prospektilla, tutustuen ravintolatarjontaan ja nauttien vaikka matkatovereiden tanssiesityksistä.

Lauantaiaamuna oli aika lähteä paluumatkalle. Venäläisten vapaapäivänä kaupungista maalle päin oli paljon liikennettä ja matkaa hidastivat useat peltikolarit. Viipurissa pysähdyimme pariaksi tunniksi. Teimme ostoksia torilla ja kauppahallissa, tutustuimme kaupunkiin ja nautimme lounasta.

Rajanylitys sujui vaikeuksista. Teimme viimeiset tuliaisostokset ja ajelimme pitkän rekkajonon ohittaen kohti kotia. Jupperiin hyväntuuliset matkalaiset saapuivat lauantai-iltana, auringon laskiessa.

Kiitokset mainiolle matkanjohtajalle, Asko Forsbergille ja mukaville matkakumppaneille!

Lea Ala-Peijari,
Eeva-Riitta Puomio,
Riitta Rostila

Kuva: Salla Salonen

Matkalaiset entisellä rajajoella

Kuva: Helena Eerola

Tauko Terijoen hiekkarannalla

Kuva: Erkki Vesala

Viipurin torilla

Kuva:Markku Rantalainen

Peilisalin loistoa Katariinan palatsissa

Kuva: Pauli Eerola

Pienten joutsenten tanssi jupperilaisittain

Tutut sävelmät yleisön mieleen kesäkonsertissa

Jupperin kamariorkesterin perinteinen kesäkonsertti pidettiin Laaksolahden kapellissa 9.6.2007. Yleisöä tilaisuudessa oli noin 40 henkeä, jotka silmin nähden pitivät kuulemastaan.

Otsikossa mainittua tuttuutta ”Kesäillan säveliin”, joka oli konsertin teemana, toivat erityisesti ohjelmaan sisältyneet kansanlaulut: Aamulla varhain, Karjalan kunnailla, Ainoa olen talon tyttö jne. Tämä osuus oli otettu konsertin ohjelmistoon Suomen itsenäisyyden juhluvuoden kunniaksi.

Johan Sebastian Bachin musiikkia kuultiin kahtena erillisenä sellosoolona Bourree- ja Sarabande- sarjoista sekä huilusoolona Paula Sorsan hienosti tulkitsema Claude Debussyn Syrinx. Konsertin kamarimusiikillinen osuus ja intiimiys tulivat korostetuimmin esiin orkesterin tulkitessa F. Mendelssohnin musiikkia: Oktetto Op. 20 Es-duuri.

Kaikki konsertissa esitetyt orkesteriteokset oli sovittanut kapellimestari ja säveltäjä, akateemikko Jorma Panula. Hän johti orkesteria isälliseen ja tuttavalliseen tyyliinsä. Musiikkiesitysten välissä kuulumme lisäksi hengellisiä runoja sekä psalmeja, joita esitti veteraanitaiteilija Väinö Purje.

Maarit Kirvessalo ja Jorma Panula

Kuva Pekka Puomio

Seurakunnan kappalaisen Antti Pohjolan – Pihosen välityksellä kuulumme terveiset Viron Kurressaaresta, jonka ystäväseurakunnan hyväksi konsertin tuotto tänäkin vuonna menee. Kaikkien esiintyjien kukittamisesta huolehtivat yhdistykseemme puheenjohtaja Eeva-Riitta Puomio ja Siru Kotipalo (7 v).

Lauri Määttänen

JOY järjestää teatterimatkan Seinäjoelle 27.10-28.10

Matkan hinta on 100 € / henkilö 2-hengen huoneessa

tai 140 € / henkilö yhden hengen huoneessa.

Majoittuminen hotelli Vaakunassa, aamiainen ja illallinen ilman ruokajuomia sisältyvät hintaan. Ei-jäsenten hinta 20 €/hlö korkeampi.

Lähtö Jupperista tilausbussilla lauantaina 27.10.2007 aamulla.

Seinäjoen kaupunginteatterissa klo 14.00 musiikkinäytelmä ”Muukalaisia yössä”, joka kertoo Ava Gardnerin ja Frank Sinatran suhteesta. Ava Gardnerina vuorottelevat Satu Silvo ja Kati Forss. Paluu bussilla Jupperiin 28.10 iltapäivällä.

Ilmoittautumiset 31.08.2007 mennessä sähköpostilla: asko.forsberg@hel.fi tai tekstiviestillä numeroon 050 559 1854.

Huom paikkoja rajoitetusti.

Lentomelusta

Lentomelukyselyn tuloksia

Huhtikuussa 2007 Laaksolahden ja Jupperin asukkailla, 2500 talouteen, jaettiin kysely lentomelun häiritsevyydestä. Vastauksia saatiin 730 kpl, eli vajaa kolmannes asukkaista vastasi.

Viidennessä (20 %) vastanneista ei kokenut lentomelun häiritsevän tai melu häiritsi vain vähän. Häiritseväksi lentomelun koki 34 % ja erittäin häiritseväksi 46 %. Eniten lentomelu häiritsi ulkona olemista. Melun häiritseväksi kokeneista puolet heräili melun takia öisin ja lentomelu haittasi nukahtamista ja vähensi halua nukkua ikkuna auki.

Mitään selkeää eroa Laaksolahden ja Jupperin eri osien välillä ei ollut havaittavissa. Jopa vierekkäisissä taloissa tai samassa taloyhtiössä saatettiin melu kokea joko erittäin häiritseväksi tai sitten sitä ei pidetty häiriönä.

Tulos ei ole yllätys, koska yksilöllinen herkkyys melulle vaihtelee. Melun määritelmän mukaan melu on tietyn yksilön ja ympäristön kannalta epämielekäs ja häiritsevä ääni, joka rasittaa tai vahingoittaa elimistöä fyysisesti tai psyykkisesti. Koska melulle ominaista on nimenomaan sen häiritsevyys, melun määrittäminen pelkästään fysikaalisesti mittaamalla on mahdotonta. Äänien häiritsevyyteen vaikuttavat voimakkuuden ja muiden fysikaalisten ominaisuuksien lisäksi mm. kuulijan herkkyys, asennoituminen äänilähdettä kohtaan ja aikaisemmat kokemukset. Edes ääntä, joka saattaa vahingoittaa terveyttä, ei aina koeta häiritseväksi.

Kyselyn tuloksista tehdään perusteellisempi yhteenveto syksyllä, kun lentoaseman ympäristölupakäsittely etenee ja yhdistykset ottavat siihen kantaa.

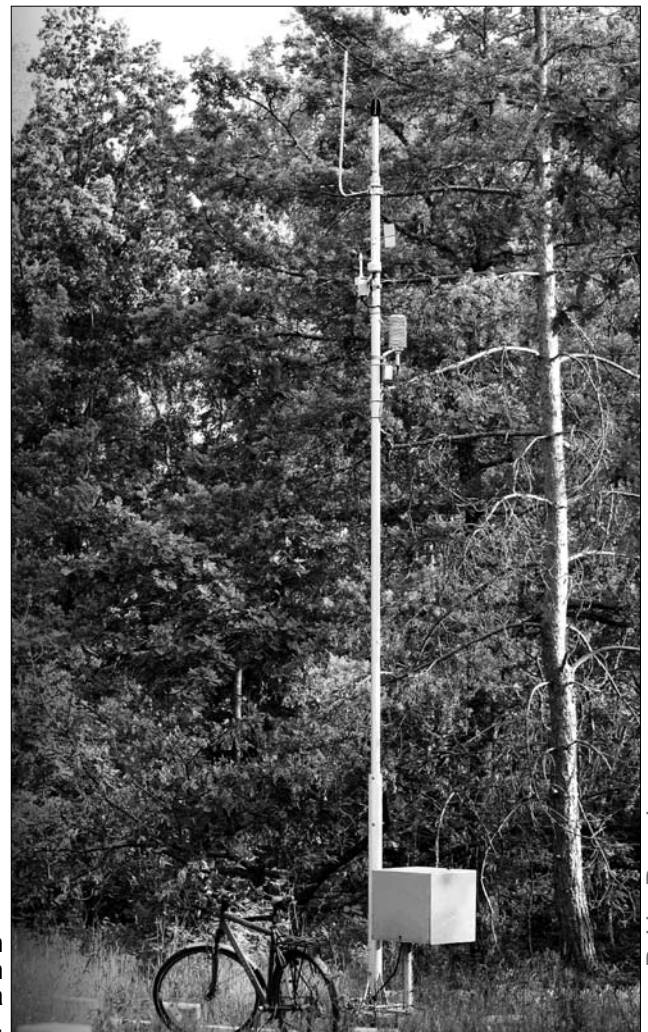
Nimellä vastanneiden kesken arvottiin palkinnoksi Digi-sovitin. Palkinnon voitti Anja Kontinen. Onnittelut voittajalle!

Alueen lentomelua mitataan

Asukkaiden toiveesta Finavia pystytti toukuussa lentomelun mittauslaitteiston Laaksolahden Huvilapuiston alueelle, Toisen huvilatien varteen. Kolmesta tarjolla olleesta paikasta valittiin Huvilapuisto, koska se on lähes keskellä Laaksolahden – Jupperin aluetta, lentokoneiden laskeutumislinjan alla. Mittauspaikan tulee olla myös meluheijastusten eli maaston ja ympäristön kannalta sovelias sekä riittävän lähellä asumuksia ilkeävaaran takia.

Sähköasennustöiden ja laitteiston kalibroinnin jälkeen melumittaukset aloitettiin kesäkuussa ja ne jatkuvat kuluvan vuoden loppuun.

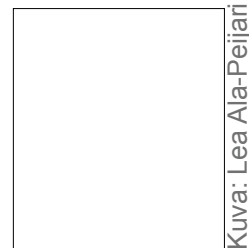
Eeva-Riitta Puomio

Lentomelua mitataan Toisen huvilatien varteen asennetulla laitteistolla marras-joulukuuhun asti.

kuva: Pekka Puomio

Kai Heinonen

Kuva: Lea Ala-Peijari

Tiesitkö, että Jupperissa asuu taiteilija Kai Heinonen? Kuka hän oikein on?

Kävin ottamassa asiasta selvää. Hän on asunut Jupperissa jo 36 vuotta. Jos olet innokas lenkkeilijä tai kävelijä, niin Louhostiellä voit nähdä usein miehen istuvan kirjoituspöydän ääressä ja työskentelevän. Juuri hän on Kai Heinonen, karikatyyritaiteilija.

Piirtämisharrastus syntyi jo kouluaikana, hän teki kuulemma opettajista pilapiirroksia liitutaululle. Mikä olisikaan oppilaista sen hauskempaa. No, onneksi opettajat olivat huumorintajuisia. Tästä kehkeytyi myöhemmin hänelle ammatti. Pilapiirrosten aiheet ovat yleensä tulleet politiikasta ja julkisuuden henkilöistä. Itse hän sanoo humoristisesti, että hän ei ole taiteilija, vaan ”käsityöläinen”.

”Minä olen vain pilapiirtäjä”, sanoo vaatimaton mies pilke silmäkulmassaan.

Vuonna 1963 hän vei ensimmäistä kertaa piirroksiaan sanomalehteen, sanomalehti Savonmaahan. Pertti Mutka innostui nähtyään hänen piirroksiaan ja näin alkoi pilapiirrosten tekeminen tähän lehteen.

Vuonna 1969 hän matkusti USA:han ja sai työpaikan sieltä. Sisaren mies, joka oli Alvar Aallon toimistossa töissä Amerikassa, houkutteli hänet lähtemään. USA:ssa muotoutui Heinosen varsinaisen piirrostyylin. Hän pääsi New York Times -lehteen pilapiirtäjäksi. Daily News julkaisi myös useita hänen piirroksiaan. Amerikassa hän julkaisi myös humoristisen kirjan ”Let’s face it!”. Kirja oli tarkoitettu hauskuuttamaan kaikkia: perhettä, ystäviä jne. Kirjan julkaisi kustantamo Phaedra Publishers. USA:ssa Kai Heinonen vietti kaksi vuotta, hän palasi Suomeen vuonna 1971. Oli tärkeää saada lapset suomalaiseen kouluun.

Suomeen palattuaan hän julkaisi ensimmäisen kirjan kotimaassaan ”Urkki ja isot pojat” (Otava).

Hauskaksi työtehtäväksi hän mainitsee muun muassa MTV3:lle vuonna 1963 tehdyn Vappurieha-ohjelman, joka kesti koko kevään. Siinä piti piirtää pilapiirroksia henkilöistä jopa ilmapalloihin.

Hän on ollut erittäin tuottelias ja julkaissut piirroskirjan melkein vuosittain. Näistä mainittakoon esimerkkinä: Rötösherrat 1983, Onneton tunari 1991, Pumppuihin 1990, Pressapeli 1993, Naisten tanssit 2001.

Lea Ala-Peijari

John Wayne

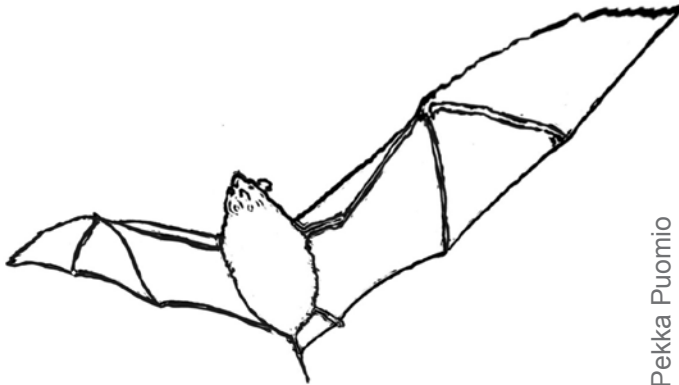
Marilyn Monroe

Lepakkoja tarkkailemaan

ympäristö

Jupperinrannan alue on yksi Espoon parhaita lepakkoalueita. Kesäiltoina puolen yön aikoihin siellä voi nähdä pohjanlepakon ja vesisiipan saalistuspuuhissa

Piirros: Pekka Puomio

Espoo kuuluu Suomen lajirikkaimpiin lepakko-alueisiin. Espoon kaupungin vuosina 2000-2002 teettämässä lepakkokartoituksissa Espoon ehdottomasti tärkeimmiksi lepakkopaikoiksi osoittautuivat Kaitalahden-Hanikan-Suinonsalmen, Kallvikin, Villa Elfikin ympäristön ja Jupperinrannan alueet.

Lepakot ovat pieniä, n. 5-6 cm mittaisia hiirimäisiä nisäkkäitä, joilla on suuret lenninräpylät. Väriltään ne ovat tummanruskeita, lähes mustia. Lepakot ääntelevät ultraäänillä. Äänen kuulemiseksi ja tulkitsemiseksi tarvitaan lepakkodekotori, lepakkotutkaksi kutsuttu laite, joka alentaa äänet ihmiskorvalle sopivaksi.

Suomessa esiintyy säännöllisesti ainakin 11 lepakkolajia. Pohjanlepakko on Suomen yleisin lepakko. Espoossa havaituista lepakoista 50-60 % on pohjanlepakoita. Viiksisiippoja ja vesisiippoja on Espoon lepakoista arviolta 20% kumpaakin lajia. Pikkulepakkoa ja korvayökköä esiintyy jonkin verran. Korvayökkö on ainoa lennossa lajilleen tunnistettava lepakkolaji, koska sillä on puolen ruumiin mittaiset korvat.

Jupperinrannassa Sandvikenin kohdalta pohjoiseen päin esiintyi selvityksen mukaan runsaasti pohjanlepakoita ja vesisiippoja. Lepakot suosivat rantaa koko kesän ajan. Ne viihtyvät Jupperin ranta-alueella, koska siellä kasvaa puita, ja erityisesti

tervalepät ovat lepakolle mieluisia olinpaikkoja. Paras paikka lepakkojen tarkkailuun on Sandvikenin ranta, ns. surffiranta. Lepakot lentävät ja saalistavat öisin. Paras aika tehdä havaintoja on auringonlaskun jälkeen poutaisina kesäinä, kun tuuli on korkeintaan kohtalainen.

Lepakoita on havaittu myös muualla Jupperissa. Riihiniityntien ja Jupperinkuja risteyksessä on liidellyt korvayökköjä, Rajatorpantien ja Riihiniityntien risteyksessä pohjanlepakoita. Mm. Kaitoskujalta on lepakkohavaintoja. Lähderannanlahti Laaksolahden urheilupuiston koillispuolella on varma vesisiippapaikka. Jos ilma on sopiva, saattaa lahdella lennellä useita vesisiippoja. Helppo paikka tarkkailuun on lahden koillispuolella pieni veneranta. Vantaan puolella Pitkäjärven rannassa on Vantaan kaupungin parhaat lepakkoalueet. Hyvä lepakkopaiikka on myös Linnaisten rautakaivoksella. Linnaisissa Aisatien itäpuolinen metsä on selvityksen mukaan erinomainen viiksisiippametsä.

Pohjanlepakko lentää yleensä 5-10 m korkeudella rantojen, teiden, parkkipaikkojen ja puutarhojen yllä. Usein ne ilmestyvät samoihin paikkoihin illasta toiseen. Loppukesästä pohjanlepakkoa tapaa katulamppujen tuntumassa saalistamassa hyönteisiä. Päivisin ne piileksivät esim. kattojen rakenteissa. Jupperinrannassa pohjanlepakot lentelevät yleensä rantapuiden latvuksissa tai rannassa kulkevan tien, Pitkäjärvenrannan päällä. Vesisiipat lentelevät yleensä kaarrellen veden päällä, n. 10 cm veden pinnasta. Tervaleppärannat ja vesistön lievä rehevöityminen ovat sille mieleen.

Espoon kaupunki on selvittänyt lepakkoalueita liittyen yleiskaavan valmisteluun. Tietoa lepakoiden esiintymispaikoista tarvitaan, jotta eläin osataan ottaa huomioon maankäytön suunnittelussa.

Lepakot ovat rauhoitettuja eläimiä. Niiden lisääntymis-, levähdys- ja säännöllisten ruokailupaikkojen hävittäminen tai heikentäminen sekä kaikki tahallinen häirintä on kielletty. Lepakot mainitaan samalla EU:n luotodirektiivin liitteen IV lajilistalla kuin esim. liito-oravat, joiden pesäpuut ovat siirtäneet jopa moottoriteiden linjauksia.

Eeva-Riitta Puomio

Lähde: Espoon eteläosien lepakkokartoitus 2002. Espoon ympäristölautakunnan julkaisu 3/2002.

Pitkäjärveä kunnostetaan ja tutkitaan

Pitkäjärven tilan parantamiseksi Espoon kaupunki on päättänyt jatkaa Pitkäjärven kunnostamista. Kunnostuksen vaikutuksia selvitetään seuraamalla veden laatua. Myös järven vedenpinnan korkeutta, leviä, uimakelpoisuutta, kalastoa ja jääpeitteen paksuutta seurataan.

Pitkäjärven ongelmana ovat rehevöityminen ja sen seurauksena happikadot ja sinileväkukinnat. Rehevöitymistä aiheuttavat hajakuormitus ja pohjasta vapautuvat ravinteet eli järven sisäinen kuormitus. Espoon vesi- ja viemärilaitos, nykyinen Espoon Vesi, aloitti Espoon järvien kunnostustoimet 1970-luvulla. Ympäristökeskus on jatkanut kunnostuksia Espoon Pitkäjärvellä vuodesta 1999 hapetuksin ja hoitokalastuksin. Kunnostamisen päämääränä pitkällä aikavälillä on järven ekologisen tilan ja virkistyskäyttöarvon parantaminen.

Pitkäjärven kunnostamiseksi on oleellista saada ulkoinen fosforikuorma vähennettyä tasolle, jolla järvi ei enää vaadi jatkuvaa hoitoa. Pitkäjärven suurimmat hajakuormituslähteet ovat peltoviljely ja haja-asutus. Peltoviljelyn aiheuttaman kuormituksen vähentämiseksi viljelijöitä on rohkaistaan maatalouden erityisympäristötukisopimusten tekemiseen. Asutuksen liittäminen viemäriverkostoon on vähentänyt järviin päätynyttä ravinnekuormaa.

Järviveden laatua tutkitaan

Espoon kaupunki seuraa kunnostustoimien vaikutuksia tutkimalla järviveden laatua vuosittain maalisi- ja elokuussa. Kasviplanktonnäytteet otetaan heinä-, elo- ja syyskuussa. Järvien syvänteiden happitilanteen kehittymistä seurataan vuosittain kevättalvella ja keski- ja loppukesällä.

Järveen tulevan ulkoisen kuormituksen mää-
räästä kerätään tietoa tutkimalla purovesien laatua kolmen vuoden välein. Kuormituksen laskemiseksi purojen virtaamat mitataan tai arvioidaan.

Pitkäjärveen kulkeutuu vesiä myös Pitkäsuon täyttöalueen suunnasta Vantaalta. Toiminnanharjoittaja pitää tarkkaillaan toiminnan vaikutuksia ympäristöön. Siksi Pitkäjärveen laskevia vesiä ja järviveden laatua tarkkaillaan säännöllisesti Pitkäsuon vaikutusten havaitsemiseksi. Täyttöalueen

Kuva: Heidi Eerola

valumavesien ei ole toistaiseksi havaittu vaikuttaneen Pitkäjärven veden laatuun.

Laaksoalahden uimarannan veden laatua ja uimakelpoisuutta tutkitaan kesäaikaan kahden viikon välein. Tulokset ovat nähtävissä Espoon kaupungin www-sivuilla. Jupperin uimaranta ei ole valvottu, virallinen uimaranta, eikä sen veden laatua seurata.

Tietoa kalastosta

Tietoa järven kalakannasta kerätään hoitokalastusten ohella. Hoitokalastusten (tehokalastusten) vaikutusten arvioimiseksi tehdään koekalastukset ja otetaan eläinplanktonnäytteet vuotta ennen kalastuksen aloittamista ja vuosi sen jälkeen. Koe- ja tehokalastuksia tehtiin myös kesällä 2007. Kalasto vaikuttaa järven eläinplanktoniin. Ja eläinplankton osaltaan kasviplanktoniin, mm. virkistyskäyttöä haittaaviin leväkukintoihin. Pitkäjärvellä tehdyt tehokalastukset eivät ole vaikuttaneet toistaiseksi järven kalastoon, sillä saaliit ovat jääneet kauaksi tavoitteista.

Veden korkeutta ja jääpeitteen paksuutta mitataan

Pitkjärvellä on ollut vedenkorkeusasteikko 1940-luvulta lähtien. Sen avulla saadaan tietoa vedenpinnan korkeuden vaihteluista. Vuodesta 1996 asti asteikkoa on luettu kerran viikossa. Laaksoalahden urheilupuiston rannassa olevaa asteikkoa ylläpitää ja havainnoi Uudenmaan ympäristökeskus.

Pitkäjärvi on yksi valtakunnallisen jäähavaintoverkon kohteista. Jääpeitteisenä aikana Uudenmaan ympäristökeskus käy kairaamassa ja mittaamassa jääpeitteen paksuuden kolme kertaa kuukaudessa. Havaintolinja on Jupperissa, Sandvikenin rannassa.

Eeva-Riitta Puomio

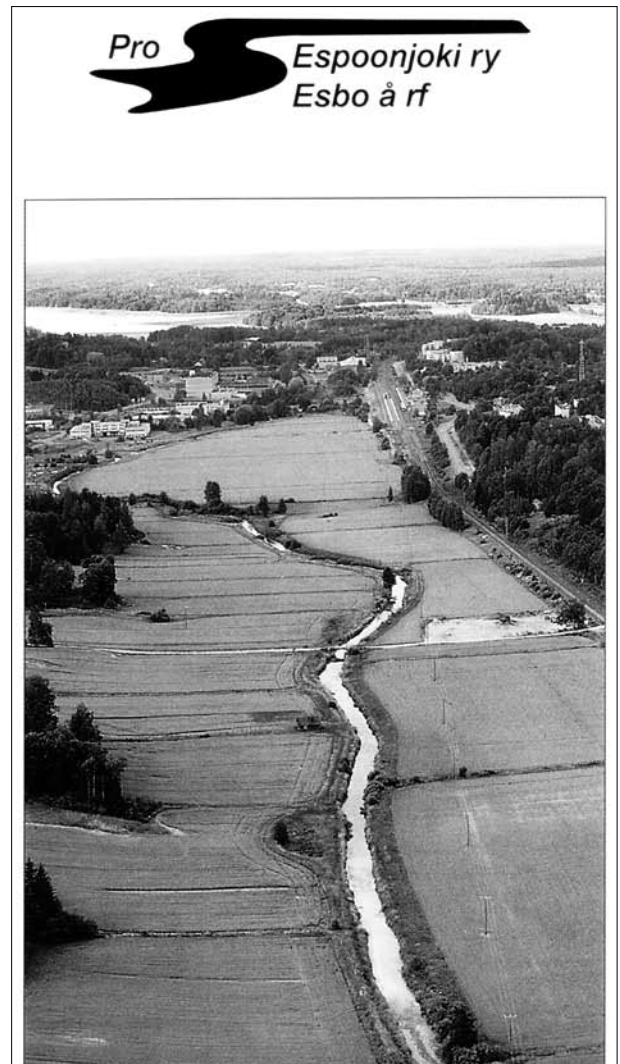
Pro Espoonjoki ry:n uusi esite

Yhdistyksen suomenkielinen esite/tietopaketti saatiin kirjapainosta kesäkuun lopussa ja laajempaan jakeluun jäsenyhteisöille sitä saadaan kesän jälkeen.

Esitteen painosmäärä on 10.000 kappaletta. Lisäksi yhdistyksellä on tavoitteena tulevalla syyskaudella saada aikaan 3000 kappaleen ruotsinkielinen versio samasta aiheesta, jolloin yksi iäisyyskysymys kaksikielisen yhdistyksen toiminnassa saataisiin kuntoon.

Esitteen kaikki tekstit ja kuvat ovat uusia aikaisempaan noin viisi vuotta vanhaan esitteeseen verrattuna. Espoonjoen valuma-alueen karttaa on jatkettu etelässä Espoonlahteen saakka, jolloin sen sijainti lähialueisiin on tullut selkeämmäksi. Kuninkaantien kulku on merkitty karttaan aikaisempaa paremmin. Esitteen kannessa, josta kuvamme, komeilee yhdistyksen uusi logo, joka nyt on ollut ensimmäistä kertaa painokäytössä.

Lauri Määttänen

Oletko kiinnostunut vedenkorkeuden havainnoinnista?

Uudenmaan ympäristökeskus etsii Jupperin/ Laaksoalahden alueelta vedenkorkeuden havainnoitsijaa. Tehtävään kuuluu Pitkäjärven vedenkorkeusasteikon lukeminen keran viikossa. Työstä maksetaan korvaus. Lisätietoja tarkastaja Perttu Ottelin, Uudenmaan ympäristökeskus. Puh. 020 490 3166 tai perttu.ottelin@ymparisto.fi.

Espoossa satoi vuonna 1944 ennätysmäinen vuorokauden sademäärä 181mm. Koska kuva on vuodelta 1944, kyse on lienee samaisen sateen aiheuttamasta tulvasta Pitkäjärvellä. Tässä sitä olisi vedenkorkeuden havainnoijalle mittaamista!

Kuva: Silve Sahlanin arkisto

Papat tekevät hyvää

YTV:n ilmanlaadun mittausasemalla Mannerheimintieellä koettiin kauhunhetkiä toukokuun 18. päivänä puolenpäivän aikoihin. Saastemittarit kilahtivat yht'äkkiä punaisen puolelle tappiin.

Onneksi – ennen evakuointimääräyksen antamista – eräs kokeneemmista työntekijöistä muisti tänään olevan jo kuudennen kerran järjestettävä Pappamopojen Kauniala -ajo. Sopivasti he ehtivätkin ikkunaan muiden hyväntuulisten pääkaupunkilaisten ja kevään ensimmäisten turistien kanssa vilkuttamaan ohi kiitävälle Pappakulkueelle. Sankan savun joukosta saattoi kirvelemättömät silmät omaava laskea yli 200 mitä eriskummallisemman näköistä kuljettaja-kuljetin –yhdistelmää.

Kauppatorilta lähtenyt letka eteni pitkin Pohjois-Espaa, Manskua ja Vanhaa Turuntietä kohti Kaunialan Sotavammassairaalaan Kauniaisissa.

Moottoripyöräpoliisit edessä ja takana. Poliisiautot sulkivat kaiken risteävän liikenteen – olihan komeeta mopomiehen ja -naisen ajella!

Perillä Kaunialassa perinteinen kunniakerros pihan ympäri veteraanien ja henkilökunnan aplodien saattamana. Finnairin lentäjien ja lentoemojen vapaaehtoisjoukko oli jälleen kerran järjestänyt kaikille soppatarjoilun ja pullakahvit. Sama Finskin porukka järjestää mm. tänä kesänä yli kymmenen ns. ”rosvopaisti” -tilaisuutta vet-

eraaneille ympäri Suomea – ja yhden Kanadassa Toronton lähellä. Halavatun Papat - mopoklupi veti showtaan ja mukana oli myös Paula Koivuniemi. Lukuisia muita julkimoita oli paikalla ”teh-daskuskeina” – yritykset olivat pulittaneet mukavia summia saadakseen heidät ajamaan lainatuilla Papoilla firmojen mainoshaalareissa.

Pappamopoilla puuhastelu tällaisissa merkeissä alkoi 1980- ja 1990 -luvuilla. Kerhoja perustettiin ympäri Suomea samanhenkisten joukoissa. Taitavien rakentajien käsissä muuttui navetan takaa löytynyt ”raatokin” uutta vastaavaksi kaunottareksi.

Huumori – totta kai – kuuluu erottamattomana koko toimintaan. Mitäpä voisi muuta päätellä esim. kerhojen nimistä: JASKANPAUHAAJAT, PAPPARAZZIT, HELVETINTUNARIT, PIMPANOS LOS POSLINOS.

Itse kuulun kerhoon nimeltä LOS DEMENTITOS (muistaakseni).

Saarnon Kari aukion toiselta puolelta on kerhon toinen jupperilainen...ja eiköhän se Eerolan Paulikin nyt kun Helena sai sen mopon hankintaan vähän vauhtia!

Ja vielä Kaunialaan. Pappamopoilijat saivat kerättyä tänä vuonna veteraanien vapaa-ajan toimintaan muhkeat 61.000 euroa!

Juttelivat jotain Ruotsin risteilystä.....

Luvattu on, että toiminta jatkuu niin kauan kuin ”Tosipappoja” Kaunialassa asustaa.

Jorma ”dementiitti” Juopperi

Kuvat: Jorma Juopperi

Rantatalkoot

24.5.2007

Asko Forsberg grillaamassa Jupperin uimarannan talkooväelle makkaroita uudella grillillä. Kyllä makkarat maistuivatkin ahkerille hiekanlevittäjille.

Pekka Puomio sukelsi uimarannassa ja löysi arvokkaan polkupyörän rungon rantavedestä. Mikähän säilytyspaikka uimavesi on, ihmettelee Erkki Kyllästinen, sillä rautahan ruostuu ja on vaarallinen uimareille.

Kuvat ja tekstit Kimmo Sierimo.

Uimarannan hiekka tasoittuu talkooväen voimin.

Puun istuttaminen Jupperin kartanon rantaniitylle

Kuvan rantaniityllä oli viime kesänä ensimmäistä kertaa Jupperin omakotiyhdistyksen järjestämä kesäjumppa, joka sai valtavan suosion. Jumppaajat nauttivat uskomattoman kauniista järvimaisemasta ja luonnosta. Mikä onkaan sen ihanampaa kuin voimistella kauniina kesäiltana luonnon helmassa musiikin siivittämänä ja erinomaisten fysioterapeuttien vetäessä jumppaa! Jos et vielä ole ollut mukana, tulepa kokeilemaan! Monet jumppaajat lähtivät vielä uimaan tämän liikuntahetken päättyessä. Yllätys ei ollut, että osanottajista suurin osa on ollut naisia, pari kertaa näkyi kuitenkin joku rohkea mieskin joukossa.

Jupperin Kartano antoi luvan rantajumppaan tällä niityllä ja siitä kiitokseksi istutettiin saarni 29.5.2007. Kartanon pehtori Pekka Lehto oli paikalla avustamassa istuttamista. Kartanon väkeä edustivat tilaisuudessa Sakari ja Meimi Perttula, Jupperin Omakotiyhdistyksestä paikalla olivat Pirjo Kuusisto, Lea Ala-Peijari, Kimmo Sierimo, Markus ja Sirkka Juopperi. Rantaniitylle on istutettu upea saarnikuja jo 30-luvulla, jota nyt täydennettiin. Kartanon historia tunnetaan jo 1500-luvulta lähtien. Jupperilaiset ovat kävelyillään ihastelleet tätä hyvin hoidettua tilaa ja omistajat lupailivatkin, että yhdistys voisi lähitulevaisuudessa tulla tutustumaan kartanoon.

Tämän kesän kesäjumppa alkoi 4.6.07 ja on aina maanantaisin klo 19, kertamaksu 2 €. Viimeinen kerta on maanantaina 27.8.07.

Lea Ala-Peijari

Kuva: Markus Juopperi

Sieniretki

*Sunnuntaina 2.09.07. Kokoontuminen
Tammenterholla klo 09.30, josta lähtö
omilla autoilla ja kimpakyydillä.*

*Oppaina toimivat valtuutetut kauppasienineuvojat
Auli ja Markku Levo Jupperista.
Mukaan hyvät varusteet: kori, sieniveitsi, saappaat ja
peittävät vaatteet sekä eväät.*

*Ilmoittautumiset sähköpostilla asko.forsberg@hel.fi
tai tekstiviestillä numeroon 050 559 1854
HUOM SÄÄVARAUS*

Roskat ja kakat

ympäristö

Mikä on tontinomistajan lainsäädännössä määrätty velvollisuus kadunvarsien roskien ja koirankakkojen suhteen? Asiasta on esiintynyt kirjoittelua paikallislehdissä, joten asian varmistamiseksi tutkiva journalisti syventyi www.finlex.fi-sivujen antamaan tietoon.

Laki 547/2005 kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain muuttamisesta määrää siis kadun puhtaanapidosta, joka Espoossa asemakaava-alueilla on kunnan hoidossa. Voimme olla iloisia, että saamme kiinteistöverollemme hieman vastiketta.

Lain 10 § jättää tontinomistajalle kuitenkin jotain tehtävää:

”Istutuksen kautta tontille johtavat kulkutiet on tontinomistajan kuitenkin pidettävä puhtaina. (Edellä tässä momentissa säädetystä poiketen) tontinomistajalle kuuluu enintään 3 metrin etäisyydelle tontin rajasta ulottuvan, tonttiin välit-

tömästi rajoittuvan viherkaistan ja ojan alueella roskien poistaminen, muu puhtaanapito ja kasvilisyyden siistinä pitäminen.”

Koirankakkakysymyksen ja koirien sekä kissojen vapaan juoksentelun ratkaisee 612/2003 järjestyslaki pykälässään 14 § Koirakuri

”1) pidettävä koira taajamassa kytkettynä;

2) pidettävä huolta siitä, ettei koira pääse kytkemättömänä kuntopolulle tai muulle sen kaltaiselle juoksuradalle eikä lainkaan yleiselle uimarannalle, lasten leikkipaikaksi varatulle alueelle, toriakana torille taikka yleiseen käyttöön kunnostetulle ladulle tai urheilukentälle, jollei se ole erikseen sallittua;

3) pidettävä huolta siitä, että koiran uloste ei jää ympäristöön hoidetulla alueella taajamassa.”

Kohta 2) koskee myös kissaa, joka muualla voi juoksennella vapaana hiiriä pyytämässä.

Voisimme vetää tästä sen johtopäätöksen, että jos hoidamme tonttiimme rajoittuvat viherkaistat, naapurin koiranomistajan tulee poistaa alueelta lemmikkinsä ulosteet.

Silve Sahlan

Hölmöläisiä – onko heitä

tapahtumia

Monet meistä muistavat koulukirjoista hauskoja kertomuksia hölmöläisistä ja heidän edesottamuksistaan. Mieleeni muistuu mm. tarina siitä, miten hölmöläiset ratkaisivat peitteen pidentämisen leikkaamalla sen toisesta päästä palan pois ja ompelemalla sen peiton jatkeeksi toiseen päähän.

Hölmöläistarinat ovat tuttuja kansainvälisestikin ja niitä löytyy useista maista. Eri puolelta Suomea on julkaistu lukuisia hölmöläiskertomuksia.

Kuva: Pekka Puomio

Sakari Topelius kokosi ja julkaisi niitä Maamme-kirjassa. - Ulf Johansson taas on kirjoittanut hölmöläisistä ensimmäisen espoolaisen kirjan ”Sagan om Bemböle”.

Onko Hölmölä Espoossa? Siihen saadaan vastaus, kun Laaksoalahden kirjastossa järjestetään syyskaudella Kirjaston ystävien toimesta iltatilaisuus, jossa taitavat esiintyjät käsittelevät hölmöläistarinoita riemastuttavalla tavalla. Tilaisuuden tarkka ajankohta selviää lähiaikoina.

Jo tässä vaiheessa Laaksoalahden kirjaston ystäväryhmä toivottaa teidät kaikki lämpimästi tervetulleiksi tilaisuuteen.

Anna-Ester Liimatainen-Lamberg
puheenjohtaja

Yhteistyökumppaneita ja kannatusjäseniä

*Kaipaako katto pesua?
Rehottaako rentun ruusut
pihallasi?
Juhlat tulossa, ja kaaos kotona?*

*Tilaa avuksesi Kotipalon Kotiapu
hoitamaan suursiivoukset, pienet
remontit tai vaikka juhlien
järjestelyt, mihin vain kotonasi
voisit apua tarvitakaan.
Seija.kotipalo@huukku.com
tai 040-5045934*

MARKET

*Laaksoalahden M-market
Oma lähikaupamme*

*Juha ja Salla Matilainen
09-595846*

Aukioloajat:

<i>arkisin</i>	<i>klo 8 - 21</i>
<i>lauantaisin</i>	<i>klo 8 - 18</i>
<i>sunnuntaisin</i>	<i>klo 12 - 18</i>

Remontti- ja korjauspalvelua

Onko kodissasi tarvetta remontille tai jotakin, joka vaatisi korjausta?

Teen: Remontit
Korjaukset
Pienet rakennustyöt
Kalusteasennukset
Pienet rautarakennetyöt

Ota yhteyttä ja kysy lisää, niin sovitaan yhdessä jatkosta.

Tarvassaneeraus
Mika Tarvas
Puh: 040 7079564

MYynti • ASEnnus • KORJauKset & HUOLTO

- Poltinhuollot ja korjaukset • LVIIS-työt
- Kattilahuonesaneeraukset • Öljysäiliöt
- Sisäpiiput • Säästöautomaatiikka

Huoltoauto 24h
0400-490 761

JAMPA
Lämmityskattilat

PUTKI- JA POLTINPALVELU
LEHTONEN

Lämmityksen Tähtitimi
★★★★★

Toimitusjohtaja

Marko Lehtonen

Aisatie 16 B

01640 Vantaa

Linnainen

Jupperin tiehankkeet etenevät

ympäristö

Jupperin alueen tiehankkeet etenevät vähitellen. Alankokujan rakentaminen on tuonut kauan toivottua apua monelle ”tiemottiin” jääneelle talolle. Tie odottaa vielä viimeistelyä, mm. asfalttia pintaan, ja valmistunee kokonaisuudessaan tämän vuoden aikana. Alankokujan asukkaat juhlistivat uutta tietään kalakeitolla, kuohuviinillä ja asianmukaisesti järjestetyllä nauhanleikkaustilaisuudella. Oli hienoa saada olla mukana asukkaiden yhteisessä tiejuhlassa. Vaikka tietä ei talkoilla rakennettukaan, oli juhlassa rento vanhanajan talkootunnelma - ja olihan siihen monta kirjelmää ja katselmusta tarvittu, ennenkuin tiellä vihdoinkin ja viimein päästiin kulkemaan.

Iso parannus, jota kaivataan Pitkäjärventien ja Riihiniityntien risteykseen, on kiertoliittymä. Parhaillaan on asemakaavanmuutosprosessi käynnissä, jonka jälkeen päästään hankkeessa eteenpäin. Suunnitteilla on myös Jupperin rannan ja rantapuiston rakentaminen. Molemmista on jo lautakunnassa hyväksytyt suunnitelmat, mutta valituksen vuoksi rakentamaan ei rannassa vielä

päästä. Toivottavasti valitukset eivät kohtuuttomasti hidasta ranta-alueen toteuttamista, sillä uimarannalle olisi varmasti parempaa käyttöä, kuin autojen pysäköintialue! Tietysti rannan toimintoja kehitettäessä täytyy huolehtia ajoneuvoliikenteen sujuvuudesta ja pysäköinnistä, vaikka kulku oman rantaa tapahtuu toivottavasti jalkaisin tai pyörällä. On niin harmillista, että silloin kun kaupungilta saisimme rahoitusta oman kylämme viihtyvyyden parantamiseen, toteuttaminen viivästyy valitusten vuoksi.

Riihiniityntielle on jo pitkään toivottu, ja luvattu mm. keskikorokkeita. Teknisessä lautakunnassa on asiaan myös puututtu ja hidasteet ehdittiin saada jo ennen koulujen alkua. Yksikin onnettomuus vilkkaasti liikennöidyllä tiellä olisi liikaa. Myös Laaksoahdentien perusparantaminen saataneen ensi vuoden talousarvioon mukaan, jolloin tulvimisesta päästään eroon ja muutenkin tie asianmukaiseen kuntoon.

*Sirpa Hertell
Espoon teknisen lautakunnan pj*

Kuva: Harry Mielonen

Asukkaat järjestivät Alankokujan juhlalliset avajaiset 16.6.2007

Rantapuiston ja uimarannan (surffirannan) nykyvaiheesta

kaavoitus

*Teknisen lautakunnan pöytäkirjasta
20.6.2007 voidaan lukea seuraava tieto:*

”Katupäällikkö hyväksyi Jupperin uimarannan suunnitelman päätöksellään 14.05.2007. Kolme lähialueen kiinteistönomistajaa on esittänyt päätöstä oikaistavaksi. Esitetään, että oikaisuvaatimukset hylätään.

Tekninen lautakunta päätti yksimielisesti hylätä osoitteissa Pitkäjärvenranta 42, 43 ja 47 sijaitsevien kiinteistöjen omistajien esittämät oikaisuvaatimukset.

Asiasta on valitettu edelleen hallinto-oikeuteen, joten jäämme odottamaan ratkaisua. Ennen suunnitelman tuloa lainvoimaiseksi tuskin on mahdollista saada maankäytösopimusta, joten vene- rannan järjestelyn ja muiden rannalle aiottujen hankkeiden toteuttaminen jää ensi vuoteen.

Jupperin rantapuiston osalta toteutussuunnittelu on käynnistynyt. Toteutussuunnitelma on tarkoitus saattaa valmiiksi syksyllä 2007. Suunnitelma perustuu tammikuussa 2007 valmistuneeseen Jupperinrannan yleissuunnitelmaan. Konsulttina hankkeessa toimii Sito Oy.

Silve Sahlan

Kalastuksesta Pitkä- ja Lippajärvellä

ympäristö

Espoonjoki saa alkunsa valuma-alueensa ojista ja puroista, jotka virtaavat järviin. Valuma-alueen huomattavimmat järvet ovat Kauniaisten Gallträsk, Lippajärvi ja Pitkäjärvi, jotka ketjutettuina purkavat vetensä Pitkäjärvestä lähtevään Glimsjokeen. Bodomjärven ja siihen purolla liittyvän Matalajärven vedet purkautuvat Gloms-jokea myöten entisen Kirkkojärven kohdalla yhtyen Glimsjokeen. Tästä eteenpäin jokea kutsutaan Espoonjokeksi. Kaikissa mainituissa järvissä on kalakantaa ja sitä myös kalastetaan.

Jo 1752 kirjoitetussa maanmittari F.J.Fonseenin pitäjäkuvauksessa on mainittu kalastuksesta Espoon järvillä ”Pitäjän lukuisista järvistä taas saadaan haukea, lahnaa, ahventa, särkeä, madetta, ankeriasta ja sorvaa kotitarpeiksi, mutta ei myytäväksi.” Samoin on Espoon ensimmäisen historian kirjoittaja senaattori August Ramsay tutkimuksissaan todennut jo keskiajalla harrastetun kalastusta. Hän toteaa, että vain merikalastus nousi kaupalliseen merkitykseen. Pitkä- ja Lippajärven kalastus oli kotitarvekalastusta ja ilmeisen pienimuotoista.

Pitkäjärven erikoisuus – kuore, mainitaan, samoin on selostuksia senaikaisista pyyntimenetelmistä, joita olivat verkot, merrat ja katiskat sekä tuulastus. Verkkolankojen materiaalina oli ham-

pusta kierretty siimalanka.

Pienimuotoisena kotitarvekalastuksena kalastus on pysynyt meidän päiviimme saakka, ja aina näyttää pienemmäksi käyvän. Kun järvien ympärille 20 luvulta alkaen syntyi kesämökki- ja huvila-asutusta harrastettiin kalastusta yleisesti. Sotien aikaan ja vielä useita vuosia myöhemminkin tällä kalastuksella oli huomattava merkitys ravinnon lisänä ja sen monipuolistajana.

Useita kalalajeja käytettiin ja kalaa valmistettiin ruuaksi monella tapaa. Järvien veden laadusta ei tältä ajalta ole tutkimustuloksia käytettävissä, eikä niistä silloin kukaan ollut kiinnostunutkaan. Ravinteita varmasti oli silloinkin runsaasti järvissä, koska maataloutta harrastettiin paljon enemmän kuin nykyisin ja kotitalouspäästöt menivät sellaisenaan vesiin, koska viemärointiä ei ollut.

Osakaskunnat

Järvien vesialueiden hallinta on Suomessa tarkoin lainsäädännöllä määritelty. Samoin kuin ei voi olla maata jota ei joku omistaisi, ei voi olla vesialueita joita ei joku hallinnoisi. Vesialueet voivat olla joko yksityisiä tai yhteisiä. Entisinä aikoina kartanoiden ja maatilojen isännät pitivät vesialueita yhteisomaisuutena. Tämä käytäntö on

sitten siirtynyt myös lakeihin. Yhteisiä vesialueita hallitsevat nykyisin osakaskunnat. Jos siis omistaa maata vaikka kuinka pienen palstan alueella, jossa on aikoinaan ollut yhteistä vesialuetta, on automaattisesti osakaskunnan jäsen. Espoossa on useita osakaskuntia. Joillakin järvillä on myös pieniä yksityisvesialueita. Ensimmäinen laki vesialueista on 1800-luvulta ja lakia on viimeksi uusittu 2002. Nykyisessä laissa entisiä kalastuskuntia kutsutaan vesialueiden osakaskunniksi. Osakaskuntien rajat määräytyvät yleensä alueen vanhojen kylärajojen tai tilojen mukaan. Vesialueiden osakaskunnat hoitavat kalastuslain säätämin velvoituksin ja valtuuksin kaikkia kalastukseen ja vesialueen hoitoon kuuluvia asioita.

Osakaskunnan tehtäviin kuuluu kalastusasioissa mm.

- kalastuksen järjestäminen
- kalakannan hoito
- kalatuotannon ylläpito ja lisääminen

Muuta toimintaa on vesistön käyttö, hallinto ja valvonta.

Käytännössä osakaskunnat pitävät vuosittain kokoukset, joissa päätetään mm.

- pyydystystavoista
- pyydysten määrästä osakasta kohden
- pyydystyslupien hinnasta (lupia myydään myös osakaskuntaan kuulumattomille)
- mahdollisista kalaistutuksista
- vesialueen hoitotoimista (yhteistyö kaupungin ja asukas-yhdistysten kanssa)
- virkailijoiden ja kalastuksen valvojien valinnasta

Osakaskunnalla on jäsenistön valitsema hoitokunta (hallitus) ja puheenjohtaja. Alueelle sijoittuvat mm. seuraavat osakaskunnat:

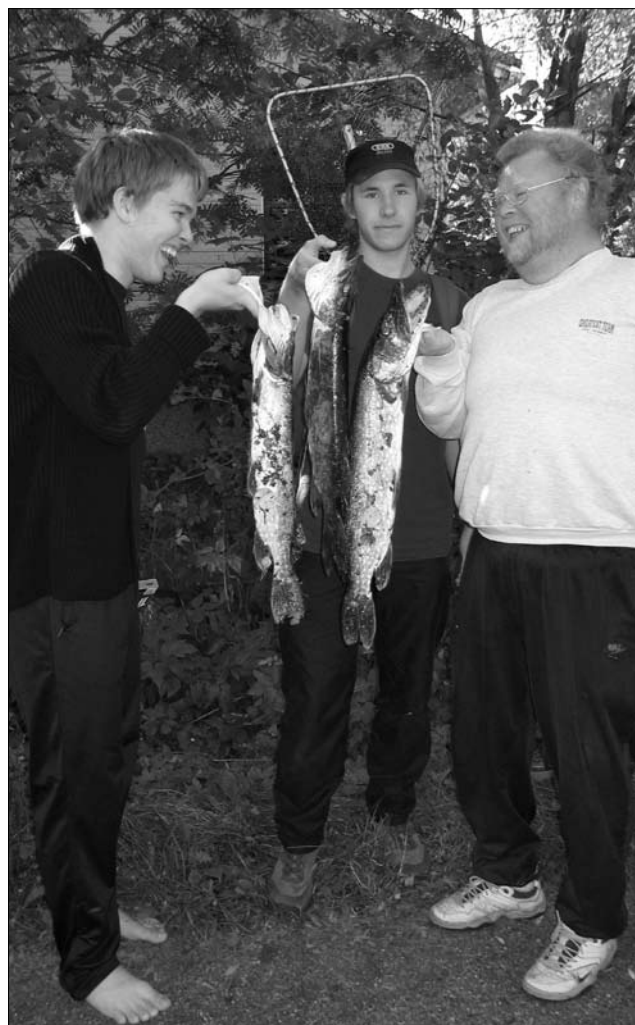
- Tärkein ja aktiivisin osakaskunta on Vanhankartanon osakaskunta, jonka osakasluetteloon kuuluu n. 3000 jäsentä. Kun alun perin muutaman maanviljelijän tilat ovat palstoittamisen kautta silpoutuneet aina vain pienemmiksi maapaloiksi, kauppaa on kuitenkin aina seurannut osakkuus vesistöalueeseen, josta on seurauksena ollut osakkaiden suuri määrä. Vanhankartanon alueelle myydään pyydyslupia vuosittain kymmenille talouksille. Koko kalastuskauden aktiivisesti järvellä kalastavia on kuitenkin vain kymmenkunta.

- Järvenperän osakaskunta hallitsee Pitkäjärven lounaispäättä, suunnilleen Lähderannan tienoilta lähtien. Osakasluetteloon kuuluu noin 500 jäsentä. Järvenperän Osakaskuntaan alueella kalastus on vähäisempää, luvan lunastaneita on muutamia talouksia. Järven mataluus ja umpeen kasvaminen rajoittavat kalastusta. Suurempia saaliita voi saada vain kevättulvien aikaan. Halutuin kala on kuha. Se erehtyy valitettavan harvoin eksymään Pitkäjärven Järvenperän alueelle.

- Lippajärven virallinen omistus on monimuotoista, mutta käytännön tehtävät on hoitanut Myllykylän osakaskunta (perustettu 1950), jolla on n. satoja jäseniä.

- Vantaan alueen osakaskunta hallinnoi Pitkäjärven ruohikkoista lähes umpeenkasvanutta koilliskulmaa eikä osakaskunnalla ole aktiivista toimintaa.

Edellä mainitut myydyt pyyntimerkkien määrät eivät kuitenkaan kerro koko totuutta kalastajien määrästä, sillä nykyiset säädökset mahdollistavat kalastuksen tietyissä rajoissa myös ilman osakaskunnan pyyntimerkin lunastusta.

Kuva: Pekka Puomio

Järvien kunnostuksesta

Espoossa on järviä toista sataa kappaletta. Pitkä- ja Lippajärvi ovat ylivoimaisesti tiheimmän asutuksen ympäröimiä, ovat reheviä järviä, ja siksi vaarassa menettää tasapainonsa luonnon elinympäristönä. Pitkäjärveä ympäröivillä alueilla erityisesti sen pohjoispuolella harjoitetaan edelleen maanviljelystä ammattimaisesti ja eteläpuolella taaja asutus ja joka puolella vilkas liikenne tuottavat järveen ravinteita. Lippajärven valuma-alueella ei ole maanviljelystä, mutta erittäin tiheä asutus ja asfaltointi lisäävät hulevesipäästöjä järveen.

Viimeisten 15 vuoden aikana ovat yhteistoimin kalastusosakaskunnat, kansalaisjärjestöt, kaupungin ympäristölautakunnan virkamiehet ja luottamusmiehet suunnanneet ponnisteluja järvien tilan parantamiseksi. Järviä on analysoitu, vettä on hapatettu, on harrastettu hoitokalastusta, on niitetty ruovikoita, järvien pohjaa on perattu hoitokalastusta vaikeuttavien vanhojen putkistojen ja järveen upotetun rojun poistamiseksi. Myös kalaistutuksia on tehty.

Järvien pelastamiseksi kehitetyt hoitoteoriat ja menetelmät eivät vielä ole kehittyneet ja vakiintuneet lopullisiksi, Odotettavissa on että menetelmät kehittyvät ja että tulevaisuudessa kullekin järvi-tyypille löydetään sille parhaiten soveltuva täsmähoito. Vaikka järvien ravinnekuormitus on suuri, varsinaisilta luonnonkatastrofeilta on toistaiseksi vältytty. Kalakuolemia ei ole havaittu, viemäriputken rikkoutuminen Lippajärvellä on parikymmentä vuotta sitten aiheuttanut pahahkon häiriön.

Kaupunki on myöntänyt määrärahoja, joiden puitteissa konsulttiyritykset, osakaskunnat ja asukasyhdistykset ovat tehneet käytännön työt. Pro Espoonjoki ry:n toiminnassa on myös korostettu tosiasiaa, että joen ja sen hyvinvoinnin perusta on toiminut koko valuma-alueellansa.

Kalastus nykyään

Kalakanta on molemmissa järvissä voimakas ja lajirikas. Kuten rehevissä järvissä yleensäkin särkikalojen osuus on suuri. Virkistyskalastuksen vähäisyys siis ei ole kalakannasta kiinni. Kalastus on vain vapaa-ajan harrastuksena muuttunut suurempia elämyksiä isompia veneitä ja hienompia kalastusvälineitä suosivaan suuntaan. Ehkä me kalastajat voisimme harrastustamme laajentaa myös kalaruuan valmistamiseen. ”Kirjolahikulttuuri” on tehnyt jo kalan perkaamisestakin ylivoimaisen esteen kalankäytölle monissa perheissä.

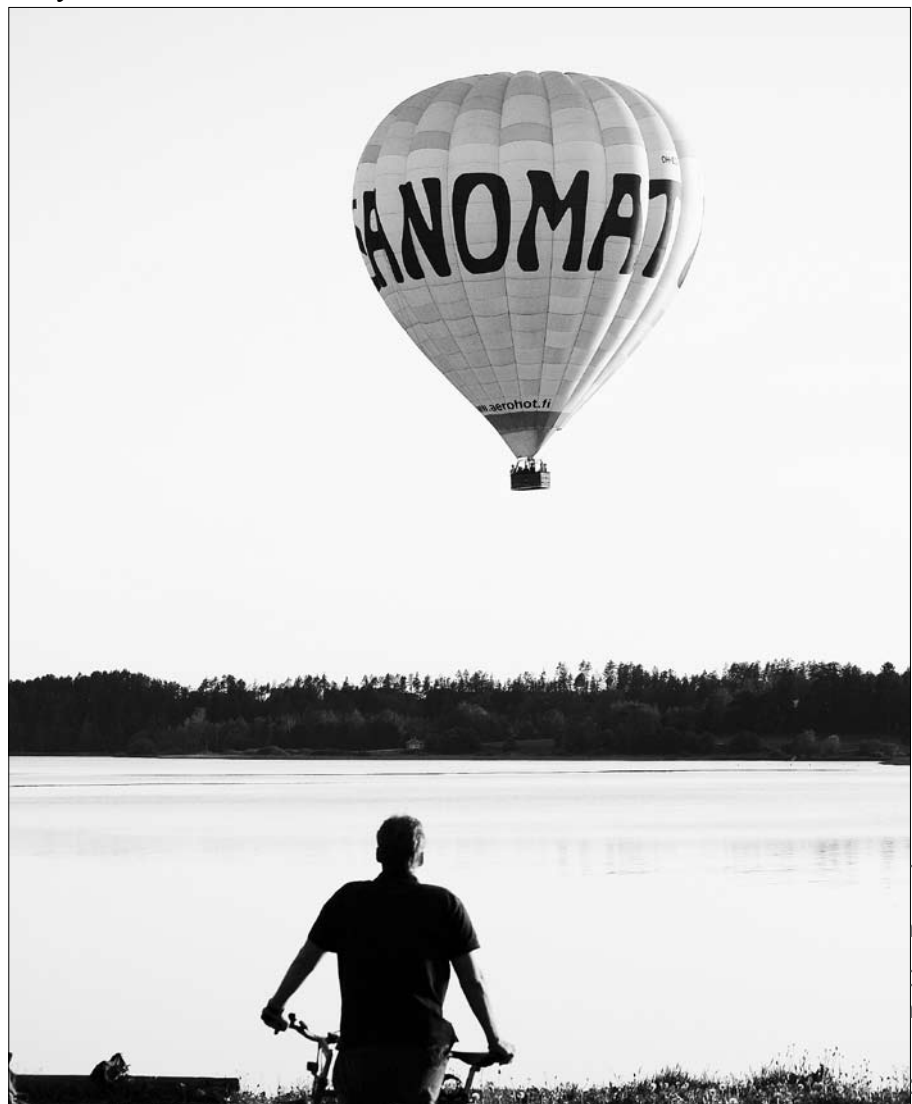
Järvien kaloista hauki ja kuha ovat laadultaan erinomaisia. Ahvenet eivät yleensä kasva kookkaiksi, mutta maku on moitteeton. Pitkäjärvessä esiintyy myös ankeriasta, mutta sen pyynti ei sunnuntaionkijalle oikein

onnistu. Lahnan, suutarin, ruutanan ja särkikalojen käyttö on lähes olematonta. Makutottumusten muutos on poistanut nämä entisaikoina hyvinkin käyttökelpoisina pidetyt kalat pöydistämme.

Pitkä- ja Lippajärven merkitys on asuinmiljööön miellyttävyydelle ensiarvoisen suuri. Vaikka kalastuksen merkitys alkuperäisestä ravinnon tuottamisesta on jo vuosikymmeniä sitten muuttunut harvinaiseksi vapaa-ajan harrastukseksi, on silläkin edelleen arvonsa. Mahdollisuus kalasaaliiseen vie meidät järvelle, arjen murheet unohtuvat katseen kiinnittyessä ongen kohoon, ja mikä alkuihmissen kiihko valtaakaan mielen, kun jo kaukaa näkee katiskan tai rysän vavahtelevan jättihauen potkuista.

Järvi ei ole pelkkä kalavarasto. Se on aarreaitta moninaisille luontoelämyksille. Järvi kaloineen, kasveineen, lintuineen on säilyttämisen arvoinen. Tehkäämme yhdessä työtä tuleville sukupolville tämän meille osaksi langenneen omaisuuden hoitamisessa.

*Aapo Kirvesniemi
Järvenperän osakaskunnan puheenjohtaja*

Kuva: Pekka Puomio

Järvemme maisemia ihaillaan sekä maasta, että ilmasta käsin.

Espoolaisia harrastuksia - LANit

Espoolaisten autotallien kätköissä harrastetaan kaikennäköistä, josta ei välttämättä porukan ulkopuolisille puhuta.

Jossain autotallissa paukutetaan varmasti rumpuja, jossain taas harrastetaan Warhammer-hahmojen maalausta, mutta tämänkertainen esitely koskee yhtä yhä yleistyvää harrastusta, nettipelaamista.

Jupperinaukion eräässä autotallissa on järjestetty pienellä kaveriporukalla jo vuodesta 2001 niinkutsuttuja LANEja, verkkopelitapahtumia. Laneihin kuuluu kuskata oma tietokone oheislaitteineen. Lanien järjestäjä tarjoaa tilat ja vermeet koneiden kytkemiseksi lähiverkkoon, ja joidenkin pelien tapauksessa myös internettiin.

Paikalle kannetut koneet ovat toinen toistaan hienommaksi laitettuja, jostain loistaa vihreä

valo, toisen koneen sisältä sähkönsininen loiste valaisee muuten pimeässä autotallissa koneiden eteen kyyristyneitä jännittyneitä kasvoja.

Autotalliin saapunut innokas nuorisojoukko veivaa viikonlopun ajan muutaman tunnin lepoajan, kolajuoman ja puhtaan suomalaisen sisun voimalla tuntikausien sessioita mystisen kuuloisten pelien parissa: Warcraft III, Battlefield 2, Unreal Tournament 2004, Call of Duty 2, Dark Crusade...

Lanien järjestäjän Johanneksen isä, Jorma Suikkanen kommentoi tapahtumaa seuraavasti:

-Minusta on paljon parempi antaa autotalli poikien käyttöön, silloin tiedän varmasti missä lapset luuhaavat sen sijaan että ne pyörisivät jossain ostareilla tai kallioilla rikkomassa pulloja.

Teksti ja kuva Urpo Kotipalo

Syksyllä tanssitaan taas jupperilaisten kanssa!

*Tarjolla tanssin huumaa ja liikunnan riemua Jupperin koulun
liikuntasalissa neljänä lokakuuisena sunnuntai-iltana
7.10., 14.10., 21.10. ja 28.10 klo 19.00 - 20.30*

*Kokeneet ja ammattitaitoiset opettajat, Antti Sirkiä ja
Annu Pennanen, opastavat kurssilaisten toiveiden mukaan
perinteisten paritanssien saloihin ja antavat myös vinkkejä
tämän hetken tanssipaikkojen suosikeista.*

*1. Ilmoitus Leena Virtaselle joko sähköpostitse
virtaset@app.inet.fi, tekstiviestillä 040-5918285
tai kirjeellä postilaatikkoon Tammipääntie 26 B.
Kertokaa keitä olette, missä asutte ja miten teihin saa
yhteyttä puhelimitse ja sähköpostitse.*

*2. Kurssimaksu 30 euroa/pari ennakoon
omakotiyhdistyksen tilille: Nordea 221318-17979.*

*ILOISIIN TANSSIMISIIN!
Tervetuloa kaikenikäiset aloittelijoista ammattilaisiin!*

Jupperin Omakotiyhdistys ry: <http://www.jupperi.fi>

Tietokonekurssi Jupperissa

*Tietokonekurssi aloitteleville aikuisille
Jupperissa syyskuun aikana.*

*Kurssin kesto 4 x 2h arki-iltaisin klo 18-20.
Ohjelmassa tietokoneen käytön lisäksi
internetin, sähköpostin, tekstinkäsittelyn
ja taulukkolaskennan peruskäyttö.*

*Ilmottautumiset ja tarkemmat tiedot
Seija Kotipalo 040-5045934*

*Järjestäjänä Jupperin Omakotiyhdistys,
kouluttajana Urpo Kotipalo*

Jupperin Omakotiyhdistys ry.

Puheenjohtaja:

Eeva-Riitta Puomio,
eeva-riitta.puomio@sci.fi

Peltorinteenkuja 1

050 531 9219

Johtokunta:

Juha-Pekka Ripatti(varapuheenjohtaja)
juha-pekka.ripatti@luukku.com

Kaivoskuja 5 a as. 2

0400 463 941

Eija Kyllästinen(siht),
villaek@kolumbus.fi

Kalliotie 1

040 747 3870

Asko Forsberg,
asko.forsberg@hel.fi

Peltotie 8

050 559 1854

Kai Haapamäki,
kai.haapamaki@saunalahti.fi

Kalliotie 17 A

854 3384

Juha Heikkinen,
juha.heikkinen@neopoint.net

Kaivosmiehenkuja 3 B

040 841 8829

Juha Kallanranta,
juha.kallanranta@kopiosto.fi

Tammipääntie 35 A

040 523 3212

Silve Sahlan,
silve.sahlan@kolumbus.fi

Tammipäänpolku 5 A

854 7363

Kimmo Sierimo,
kimmo.sierimo@kolumbus.fi

Jupperinmetsä 16

050 412 6335

Risto Vehkamäki,
risto.vehkamaki@finnair.com

Tammipääntie 6 a

040 555 0944

taloudenhoitaja
Tapani Vuopala,
tvuopala@deloitte.com

Mäkikuja 3 A

852 3059, 040 532 2114

Olavi Laine, kunniapuheenjohtaja
Artturi Winqvist, kunniajäsen

Jäseniä 421 henkilöä

Kotisivu: <http://www.jupperi.fi>

Yhdistyksen toimitila Tammenterho on jäsenistön käytettävissä.

Tiedustelut Juha Heikkinen: juha.heikkinen@neopoint.net, 040 841 8829

Perinteiset Römppäjäiset

Yhteistuvalla lauantaina 22.9. kello 19.00

Ruokaa, juomaa ja tanssia hyvien ystävien kera.

Ilmoittaudu 10.09 mennessä joko sähköpostilla:

asko.forsberg@hel.fi

tai tekstiviestillä tai soittamalla numeroon

050-559 1854 ja sen jälkeen maksamalla

osallistumismaksu 15 €/henkilö

Jupperin Omakotiyhdistyksen tilille

Nordea 221318-17979, viite 2370.

Kaikki jupperilaiset ovat tervetulleita!

Jupperin Omakotiyhdistys ry

Tapahtumakalenteri

Elokuu

ti 21.8. Johtokunnan kokous

Syyskuu

su 2.9. Sieniretki (s.14)
ma 3.9. Jumppa
ti 4.9. Lentopallo
ma 10.9. Jumppa
ti 11.9. Lentopallo
ti 11.9. Johtokunnan kokous
ke 12.9. Perinnetoimikunta
ma 17.9. Jumppa
ti 18.9. Lentopallo
ke 19.9. Sukututkimuskerho
la 22.9. Römppäjäiset (s.23)
ma 24.9. Jumppa
ti 25.9. Lentopallo
ke 26.9. Perinnetoimikunta

Lokakuu

ma 1.10. Jumppa
ti 2.10. Lentopallo
ke 3.10. Sukututkimuskerho
ma 8.10. Jumppa
ti 9.10. Lentopallo
ti 9.10. Johtokunnan kokous
ke 10.10. Perinnetoimikunta
ma 15.10. Jumppa
ti 16.10. Lentopallo
ke 17.10. Sukututkimuskerho
ma 22.10. Jumppa
ti 23.10. Lentopallo
ke 24.10. Perinnetoimikunta
la 27.10. Teatteriretki (s.6)
ma 29.10. Jumppa
ti 30.10. Lentopallo
ke 31.10. Sukututkimuskerho

Marraskuu

ma 5.11. Jumppa
ti 6.11. Lentopallo

ke 7.11. Perinnetoimikunta
ma 12.11. Jumppa
ti 13.11. Lentopallo
ti 13.11. Johtokunnan kokous
ke 14.11. Sukututkimuskerho
ma 19.11. Jumppa
ti 20.11. Lentopallo
ke 21.11. Perinnetoimikunta
ma 26.11. Jumppa
ti 27.11. Lentopallo
ke 28.11. Sukututkimuskerho

Omakotiyhdistyksen järjestämät kerhot
jatkavat taas yhdistyksen toimitilassa
Tammenterhossa, Tammipääntie 33

Sikututkimuskerho aloittaa syyskauden
keskiviikkona 19.9. ja jatkuu aina pa-
rillisten viikkojen keskiviikkoina kello
19.

Tarkemmin Pirjo Mattila, puh. 855 5004

Perinnetoimikunta kokoontuu paritto-
mien viikkojen keskiviikkoina kello 19.
*Tiedustelut Kai Haapamäki,
puh. 09-8543384*

Jupperin koululla toimivat kerhot:

Syysjumppa alkaa maanantaina 3.9. klo
19:30 Jupperin koululla. Uudet jump-
paajat, tiedustelkaa vapaita paikkoja
ryhmässä

*pirjo.kuusisto@luukku.com,
tai iltaisin puh. 040 515 576*

Lentopallo Jupperin koulun voimiste-
lusalissa tiistaisin klo 20-21.30 Veinin
omakotiyhdistyksen kanssa

*teuvo.tikkanen@elisenet.fi,
puh. 050-5592209*

Ilmoittaudu mukaan römppäjäisiin,
lisää edellisellä sivulla!